



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Sanctis

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXX

Rudolphi Agricolaë ad D. Annam encomium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47060](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47060)

T. VI
22

Prover. 21.

Hanc itaque mulierem nobilissimam, merito laudent omnes, propter vitæ probitatem, & insignes virtutes, prolisquæ dignitatem, tandemque propter cælestem gloriam, quam hodie assequuta est, summam videlicet laborum suorum mercedem & præmium. Nos quoque fratres charissimi laudemus toto corde & animo, hymnisq; dulcisonis beatam Annam genitricis Dei matrem, & Christi dulcissimam auiam omni laude dignissimam, vt Deus, qui beatam hanc Annam tanta gratia donare dignatus est, vt matrem vnigeniti sui in vtero suo portare mereretur, det nobis per intercessionem matris & filiz suæ propitiationis abundantiam, vt multiplicatis intercessoribus, ad cælestia regna cum ipsis peruenire mereamur: quod nobis concedere dignetur Deus in æternum benedictus, Amen.

RODOLPHI AGRICOLAE FRISII VIRI
Christianissimi iuxta ac eruditissimi, ad D. Annam beatissimam Deiparæ virginis Mariæ matrem.

Encomium.

Aнна parens summa genitrix veneranda parentis,
Qua pandis populis prima salutis iter.
Atque parvis matrem: cuius quem non capit orbis,
Ipse libens subiit viscera casta Deo:
Te cano, tu sancti posco mihi carminis haustus
Ingere, voce sacra peccora nostra rigans.
At mihi si centum sint vno peccore mentes,
Et totidem lingua, tot moueamque sonos.
Nulla tamen te digna queam præconia laudum
Dicere, nec meritis te cecinisse modis:
Exuperat quoniam mortalis carmina laudis
Virtus: qua superas sidera summa poli,
Gloria maior & hac: cui non certauerit vlla:
Quam tibi præ cunctis filia chara tulit.
Filia, quam maius nihil est meliusve creatum,
Germine mortali, filia virgo parens.
Filia, qua summo potuit deducere celo,
Corporis & nostri claudere veste Deum,
Quamque vocat matrem summi sapientia Patris
Et matrem trepidi nos miserumque genus.
Natus ab hac ille est, & matrem natus honorat,
Audit & humanas hac perhibente preces.
Anxia quam nunquam miserorum vota fatigant,
Sed placidam mœstis porrigit vsque manum.
Hancque petit sibi spem: cui nil sperare relictum est,
Hanc portum medio naufragaturba mari.
Visceribus parta est hac Anna tuis: & oranti.
Gaudia magna patri, gaudia fertque tibi.

Salut

Salve sancta parens, & tu nata inclita salve,
 Quas curo, quas pietas, has quoque iungat honor.
 Natam mater amas, & nata mater amavis,
 Laua capit vna duas, vt tenet vnus amor.
 Bis tamen Anna potens hoc partu bisque beata
 Et prolis titulus, nobilis atque tuus
 Conspicuos praestant alios benefacta parentum,
 Tu contra nata nobilitate nites.
 Magna quidem meritūq; tuis, pietate, fideque:
 Quis neget? at nata hac splendidiora facit.
 Acceptumq; refert munus tibi maxims orbis
 Hanc, post dona Dei cui bona cuncta refert.
 Hester quod populum scelcrati fraudibus Aman
 Eruit, & regis micror ira fuit.
 Iudith & Hebrais ferrum flammisq; minantem,
 Hostem, tartareas fecit adire domos.
 Laudibus & colitur Iudith, & laudibus Hester
 Semper, & aeternum nomina clara tenent.
 Et tamen exiguos periturū addidit annos
 Vtraque, & haec meriti summa duabus erat.
 Ne vita nec opum fieres ferus arbiter hostis
 Neu natus ferat, aut vxor amata iugum.
 Magna quidem, fragilis sed vitæ munera, quaque
 Sint qui habeant, sint qui non habuisse petant.
 Quanto tu maior, quanto felicior Anna,
 Quae das, quo mulier plus nihil vlla tulit.
 Natam qua calo Dominum deduxit aperto,
 Rursus & ad calos hinc patefecit iter.
 Natam quaeq; Deiq; hominum commercia prima,
 Reddidit, & pacis ianna prima fuit.
 Tu felix igitur, & tanta prole beata
 Anna, precor nostras sume benignè preces.
 Quod potes atque facis, natam tu mater adhortans
 Vota simul iuncta, reddite nostra Deo.
 Non erit vt quisquam duce te diffidere votis
 Debeat, oratu fac modo vota tuas.
 Te duce quisque ferat rectos ad sidera vultus,
 Nec timeat vanas inualidasq; preces
 Nil tibi nata negat, nil & negat ille parenti,
 Ille colit matrem, te quoque nata colit.
 Ergo voca matrem te, se vocet illa parentem,
 Tuq; tuum tibi ius, afferat illa suum.

T. VI
22

Iam nihil exposcent mortalia pectora frustra,
Quodq; voles, simul id nata Deumq; volent.
Scilicet hac ita sunt, & non decepta rogantium
Spes facit ut precibus te lacrymaq; petant.
Te cuncti fugiunt morbi, pallorq; dolorq;
Noxia quaq; animo, corpore quaq; sedent.
Quicquid id est, hominum quod curas cordaq; lassat
Te fugit, ut ventos nabilia pulsa solent.
Hinc tibi nomen & hinc veneratio sacra parentis
Et qui te sequitur, maximus orbis amor.
Hinc spectanda nites trepido fiducia mundo,
Nocte velut tumido fulgida stella mari.
Teq; petit sexus, petit aetas omnis & ordo,
Teq; gradus omnes diues inopsq; petunt.
Lubrica tu firmans fortuna muner a praestas,
Ne fugiant nostros lapsa repente sinu.
Et bona que miser hic vite sibi postulat vsus
Aggeris, & rursus iam fugitiua refers
Tu cunctis tu tamen ades, te praeside fidunt:
Quosq; suus metus, & quos alienus agit.
Fidaq; non sperni suspiria mater amantum,
Grataq; pro charis soluere vota tuat.
Certa loquor, magnisq; tibi comperita pericula
Hacq; reu voti carmina reddo mei.
Namq; ferox languor stratis affligerat agrum,
Non vis, non color, aus corpus ut ante manet.
Victor adest morbus, mors ad caput ore cruento,
Horrida terribili concrepat arma manu
Frigore iam febris corpus iam coxerat aestu,
Aestu, quo rapida non calet Aetna magis.
Aestu qui vires, venasq; resolveret omnes,
Quiq; animo tantus, corpore quantus erat.
Concutiens subito mores mentemq; furore,
Verbaq; iam totum mors quoque visa foret.
Illa potens herbis ars, sacraq; cura medentum,
Cessit, & ingenium vicerat omne dolor.
Quid faciam? quid sperem? quem precer? Anna parens haec.
Ut spes vna fuit, sic eris vna salus.
Hec medicum numen simul attulit, illicet agris
Artibus ac animo vita vigorq; reditq;
Hinc adeo flagrent quous mea pectora motu,
Ardeat & curis mens animusq; tibi.

Atque premant magna, quantumvis facta ruina,
 Anna vocata mihi dulce leuamen ades.
 Tum mihi certa salus, in te mea vita recumbit,
 Tu dux tu portus: tu requiesq; mihi.
 Te dicent igitur mea carmina, laus tua semper
 Viuet & insigni nomen honore feram.
 Quantum voce queam, quantum contendere lingua
 Quantum animo, quantum flatibus ore chels:
 Laus erit Anna tibi, decus Anna, Annam canet orbis
 Annag, pro sacro numine nomen erit.
 Postq; Deum cui prima redit laus omnis in auum,
 A quo laus decus & gloria cuncta venit.
 Postq; tuam natam: laus est hac summa parentis:
 Tertia stans triplicem qua facis Anna chorum.
 Laus tua dicitur, tua gloria tu quoque semper
 Proxima cum primis iuncta duobus eris.
 Ergo ades & perfer suffuria nostra tonanti,
 Vig, serat placidus crimina nostra roga.
 Posce bonam mentem nobis, & dedita menti,
 Dedita nec vitis corpora feda suis.
 Sint valida vires, sit opum moderata facultas:
 Famaq; quam metuat tangere lior edax.
 Si tamen hac profint, si non, procul omnia sunt o
 Et iubeas laxo fundere cuncta sinu.
 Quod satis est calo sit vita: se quoque mortis,
 Non properanda serat, non fugienda dies.
 Purag, velamen quum corporis exuet huius
 Mens teneat summi splendida templa poli.
 Hoc pater Anna veli mundi fac maximus autor.
 Hocq; tue nata natus & ipse velit.
 Hoc sacer amborum velit ardor spiritus, vnus
 Viuum, quique triplex secula cuncta Deus.

D. IOANNIS TRITHEMII ABBATIS SPANHE-
 mensis, viri precipue & eruditionis & pietatis, ad sanctissimæ
 Deiparæ virginis matrem D. Annam supplicatoria Oratio,
 approbata & confirmata per Reuerendiss. D. Raymun-
 dum Apostolicæ Sedis Legatum, Anno Do-
 mini M. D. III.

Salue sanctissima Dei genitricis mater venerabilis Anna. Salue quæ sine
 macula originalis culpæ Dominam angelorum peperisti, quam Dei
 templum corporaliter futuram summo regi consecrasti. Gaude mater
 rex 4 inclyta.